

Ѡ причащшемся Ѡтроча Еврейско, и не сгоревшемъ въ печи;

Ч Ъ Д О 38.

Оу Цариградѣ имало еденъ Евреинъ, онъ ималъ еднò дете седмь години, и ѡишло оу црква сосъ деца хртіански и се пречестило; а попъ не гò позналъ; и ѡишло дòма, казало на татка и на майка. Какъ чълъ татко мѣ, се разлютилъ, какъ дѣшманъ Хртовъ; и фаналъ дѣтето, и фрз-лилъ гò оу фърна запалена сосъ силенъ Ѡгинь; и притѣрилъ дѣва многѣ, да изгори поскорѣ; ама щò е зачѣвалъ въ вавлонѣ три Ѡтроки, той из-вѣвилъ и това дѣте: стоало оу Ѡгинь, какъ на хладно мѣсто, истрѣ-чала майка мѣ, дошла до фърната сосъ голѣмъ плачь, мыслила, да е изгорело дѣтето; и дошла комши хртіани, и видѣла дѣте живо, и изва-диле гò ѿ фърната; а на негово мѣсто тѣриле татка мѣ и изгорелъ; по-слѣ прашале дѣтето, какъ ѡстанало живо, онò рекò: Таа жена, щò е оу црквата, дѣка самъ се пречестилъ, щò дрѣжи дѣте на рѣки, она стоѣ-ше при менѣ и покрываше мѣ сосъ полà нѣзина, и не дойде Ѡгнь при ме-нѣ, и познали члѣвцы, защò е престѣа Бца выла: и така майка мѣ и дѣтето се крестили, и дрѣгги многѣ Евреи за ради това чѣдо крестихася, и вѣрѣвали оу Гда нашего Іиса Хр҃та, емѣже слава во вѣки, аминь.

Ѡ сомнѣщемся ѡ дѣвствѣ Бгоматери, и свободѣщемся, нѣ-кїими чѣдодѣйствии,

Ч Ъ Д О 39.

По рѣтвò Хртовò, въ лѣто, 700: тогаи имало еденъ поѣтникъ, ро-домъ ѿ Іаинъ, мѣдръ оу книга, оученъ оу писаніе, оу добри работы